

Posudek na magisterskou práci Johany Jiráňové

Ústřední koncepty Čchö Nam-söna budování korejské identity

Práce Johany Jiráňové si klade za cíl popsat a zhodnotit koncepty, s kterými přišel vlivný nacionalistický historik Čchö Namsön a které se v různé míře stále opakují ve výkladu starých korejských dějin do dnešní doby. Jedná se o téma mnohovrstevné, vyžadující podrobnou orientaci v kontextu a velmi slušnou znalost počátků moderního jazyka, včetně jeho nového lexika.

Práce má poměrně slušně vystavěnou strukturu s nezbytnými kontextuálními částmi, které nejsou nadměrné nebo pouze popisné. Postupuje chronologicky a logicky od jednodušších výkladů po nejobtížnější s tím, že ne vždy je výklad přesvědčivě vyargumentovaný. Na mnoha místech je evidentní, že kupí a kombinuje zdroje a ztrácí se v množství názorů, v samotných textech a složitém jazyce počátku 20. století, kdy ještě nebyla ustálená terminologie, přejatá z okolních států a reflektující západní diskurs.

Je třeba předeslat, že Čchö Namsönovo dílo i teorie stojí v počátcích korejského modernismu a svou mentální úroveň bychom ho mohli zařadit spíše k obrozeneckým spisům evropského 19. století. Jeho nevědeckost (spíše pavědeckost) ukazuje na velmi slabé povědomí o tom, jaká jsou kritéria psaní vědeckého díla, a to je pak podřízeno absurdním rétoricky neústrojným, ale jasně cíleným myšlenkám. Jedině pro tyto důvody a také pro následování Čchöových teorií nejrůznějšími skupinami „vědců“ v současné Koreji je dobré díla znovu zkoumat, resp. přezkoumat. V žádném případě totiž nejde o epochální „objevy“, neboť všechny koncepty Čchö Namsönova díla směřují k potvrzení korejské starobylosti a vlády nad obrovskou částí zeměkoule. Stručně řečeno, Čchö Namsön nebyl vědec.

Diplomantka tento kontext spíše vynechává, i když si ho je vědoma. Soustřeďuje se na obsah dvou klíčových děl a pokouší se vysvětlit základní pojmy a autorovy úmysly, na závěr poněkud rozpačitě hodnotí Čchö Namsönův odkaz, resp. přínos.

První část textu je zpracovaná slušně, postihuje pro „moderní“ korejské nacionalisty ústřední pojem *mindžok* (národ) a jeho vývoj v díle nejznámějších korejských historiků japonské doby (Sin Čchäho, I Pjöngdo a Päk Namun – zpracováno podle Henry Ema), většinou reagujících na dobové japonské teorie a konkrétní pojednání. Problematictější je část týkající se Čchö Namsöna, kde autorka čerpá z nejrůznějších poněkud si odporujících zdrojů, čímž působí celek poněkud neústrojně (Je těžké skloubit oslavné tirády Čchöových příbuzných a střizlivá hodnocení Evropanů, resp. Chizuko Allen). Následné kapitoly se pokoušejí shrnout nejprve Čchöovy názory na Tanguna v poměrně dlouhém a ne zcela konsistentním vývoji na základě jeho textů a sekundární literatury. Tato část je obtížná nejen pro neadekvátnost (přibližnost) převedení pojmů z korejštiny, ale i vzhledem k tomu, že do sebe nedokáže pojmut celý poměrně dlouhý a vrstevnatý dálnovýchodní diskurs, jímž prošly všechny tři státy regionu.

Dvě pozoruhodné Čchö Namsönovy studie, Pojednání o Tangunovi a Pojednání o purhamské kultuře, jsou v práci představeny detailněji. Cíle a podstata Pojednání o Tangunovi jsou podány spíše v kontextu japonského odmítání a japonských rasových teorií, Pojednání o purhamské kultuře je bohužel – stejně jako celý spis – dosti zmatené. Argumentačním postupům chybí důslednost a interpretace většinou přebírá názory zahraničních vědců. To by nebylo na škodu, nicméně obě kapitoly utrpěly zejména kvůli chaotickému a místy nesrozumitelnému vyjadřování.

Práce vznikala dlouho, diplomantka četla poctivě prameny i literaturu, konzultovala a reagovala na připomínky. Téma je bohužel natolik obtížné, že konečná verze textu

nepůsobí od poloviny příliš přesvědčivě, lépe, působí zmateně. (To ovšem padá i na vrub vedoucí práce, která téma povolila a formulovala zadání.)

Drobné nedostatky není třeba komentovat, technicky práci chybí číslování kapitol a stránkování. Stylistická úroveň není právě excelentní, zvláště v překladových pasážích.

Práce ovšem podle mého názoru splňuje požadavky kladené na diplomové práce obhájené na oboru koreanistika, a proto ji **doporučuji k obhajobě**.

Navrhované hodnocení: velmi dobře – dobře

V Praze, 26.8. 2023

Doc. Miriam Löwensteinová, vedoucí práce

Otázky k obhajobě:

Jak hodnotíte Čchö Namsönovy teorie v kontextu dalších „obrozeneckých“ hnutí? Jaký vliv měly ve své době v Koreji? Dokážete vystopovat původ jeho vědeckých metod? Co si myslíte o jeho komunikaci s japonskými historiky a dalšími vědci? (jsou jeho argumentační postupy legitimní?)